Guia bàsica per sobreviure als «Jocs de la fam» del món laboral

Les jornades Apadrinant el Talent reuneixen en una taula rodona cinc ponents amb experiència i càrrecs de responsabilitat en empreses d'èxit per aconsellar els joves emprenedors a l'hora de buscar feina i desenvolupar els seus projectes

Segona jornada dels Premis de la Fundació Princesa de Girona

GIRONA | F. BENEJAM

A la popular saga (de llibres i pel·lícules) Els jocs de la fam, els joves són les víctimes d'un sistema que els obliga a competir entre ells fins a la mort per tal de sobreviure, en un gran joc creat per uns senyors amb cabells blancs amb l'objectiu d'entretenir-se.

A l'hora de buscar feina i construir el seu futur, els joves viuen actualment una mena de «jocs de la fam». Si bé encara no han arribat al punt d'eliminar-se físicament, sí que molts «es maten» a l'hora de trobar el seu lloc al món laboral. Aquesta analogia va servir ahir per introduir un dels plats forts de les jornades de la Fundació Princesa de Girona, la quarta edició de la taula rodona Apadrinant el Talent. En ella, cinc ponents amb experiència i càrrecs de responsabilitat en empreses i companyies d'èxit van debatre sobre les dificultats i els reptes que tenen els joves emprenedors a l'hora de treballar i desenvolupar les seves idees.

Tots ells van donar al públic de la Sala de Cambra de l'Auditori de Girona -format en gran majoria per aquestes joves i encamisades «víctimes» dels «jocs de la fam» (amb la il·lustre excepció de la reina Letizia, present durant tota la conferència mentre que el seu espòs, el rei Felip VI, assistia al mateix temps a la conferència d'Ian Gilbert)- valuosos consells sobre com encarar el seu futur professional, amb els quals es podria crear una guia bàsica per a l'èxit.

Per exemple, Arancha Ruiz, especialista en Talent & Personal Branding, va recomanar que a l'hora de buscar feina, ho facin «des de la demanda i no des de l'oferta. Des de les necessitats que hi ha i no tan sols del que tu pots oferir». Joan Clotet, Talent Innovation Manager de Ferrovial va apuntar que la seva organització busca sovint algú «que pugui tenir un recorregut a llarg termini dins de l'empresa, algú amb qui poder tenir una relació a llarg termini».

Jelena Trajkovic, Head of Global Digital Hub a Nestlé també va prioritzar que el que valoren molt les empreses, encara que siguin gegants com Nestlé, és que la gent tingui ganes d'aprendre encara que tingui poca experiència.

Controlar les xarxes

Álex López, director a Sartia i expert en Linkedin i una de les persones més influents que hi ha actualment a les xarxes socials, va aconsellar als joves emprenedors que tancar-se portes a internet és una mala cosa perquè les empreses busquen per tot arreu. «Sigueu conscients que no només us buscaran a Linkedin, sinó també al Facebook, a Twitter, a Instagram, a Pinterest... Per tant, és molt important controlar tots els perfils i fer-ho bé a totes les xarxes socials».

En canvi, a l'emergent i poderós món de les noves tecnologies es demana quelcom diferent. El cofundador de Wallapop i LetsBonus, Miguel Vicente, va reconèixer que «ens agrada la gent irreverent. No ens importa el que posin a les xarxes socials. Busquem gent valenta, l'edat no és un problema i, sobretot, busquem gent amb iniciativa més enllà de la formació bàsica». Els cinc ponents van posar sobre la taula els ingredients bàsics del que tot jove (i no tan jove) emprenedor hauria de fer per sobreviure a aquests «jocs de la fam» laborals. L'aspirant perfecte hauria de tenir una formació bàsica, tot i que això no és imprescindible, com tampoc ho és l'experiència. L'essencial és estar motivat, creure en el que fas i sobretot demostrar-ho, encara que sigui a través de fracassos. «Preferim algú que hagi creat una start-up i hagi fracassat, perquè segur que ha guanyat en el procés d'aprenentatge», apunta Vicente.

L'emprenedor ideal és el que demostra una gran implicació, domina les xarxes socials (diu López que «tots els caps de les empreses són a Twitter») i es dedica un temps a conèixer-se a si mateix. Un valor molt important també és la generositat. «Heu de tenir alguna cosa que oferir als altres; la generositat és la millor inversió», comenta Clotet. Trajkovic afegeix que està molt ben valorada la gent que sap treballar en equip. I Ruiz remarca que una pista és seguir, buscar i aprendre d'aquell o aquella que més en sap sobre alguna cosa.

La paraula «por» va sortir dues vegades al torn de preguntes. Els joves van argumentar que tot això està molt bé, però que amb la crisi molts cops costa fer passos arriscats per temor a perdre un sou, una feina, una certa estabilitat. Vicente va contestar que els joves han de revisar per què tenen por. «Si ets jove has de donar-te temps per conèixer-te, has de tenir marge per fracassar».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/07/03/guia-basica-sobreviure-als-jocs/791978.html?utm_source=rss